

"וריאציות צילום על ריקוד"

יצחק נופך מוזס במוזיאון רמת גן

פשטה של פריים אחרי פריים. צילום קלאסי. שבו הצמצם הנפתח לחלקי שניה מטביע את הנראה על דיסקט המצלמה הדיגיטאלית. תהליך הצילום הזה בו בחר יצחק נופך מוזס אינו מסתיים בראייה בלבד. הוא, הצלם, מקבל החלטות מתוך תפיסה אסתטית, רגשית וכזו המופעלת מתוך התרשמותו מהנעשה על הבמה. החזרה לסטודיו וההתבוננות במצולם מעלה מחדש אצל נופך מוזס לא רק את המראות אלא גם את ההתרגשות שבה חווה את הריקוד. החיבור בין המצולם לבין הרגש העלה את הצורך לנסות ולחבר את השניים לכלל אחד. כאן, באמצעות המחשב, נוצרה הוריאציה. צורה חדשה של וריאציה, לא מוזיקלית אלא וריאציה על צילום. הצילום הופך למשהו אחר. משהו הממחיש לא רק את הנראה אלא גם את התחושות ואת הראיה שלא נעשית דרך עדשת המצלמה. הנגטיב הופך להיות מצע למשהו אחר. משהו המביא יותר עוצמות, מעצים מחד ומנקה מאידך את מה שנקלט, הופך את המודפס לתיאור החוויה הפרטית של הצלם הקשורה לצילום, לריקוד ולתחושה שהוא מעביר, תוך שהוא שומר על היסודות של הצילום המקורי כפי שהוגדרו בהגדרה המילונית של המושג וריאציה.

אוצר: מאיר אהרונסון

השם בו בחרתי לתערוכה הוא "וריאציות צילום על ריקוד". וריאציה במקורה ובדרך כלל עוסקת במוזיקה ובהגדרתה היא מתייחסת לטכניקה בה החומר המוזיקלי עובר שינוי ואליטרציה בחזרותיו השונות. השינויים יכולים להתקיים בכל אחת מאבני היסוד המרכיבות את היצירה המוזיקלית. אבל, בכל וריאציה צריך להישמר אחד מיסודות המנגינה המקורית בכדי שהזיהוי מול הנושא ישמר. יצחק נופך מוזס הוא צלם, כלי עבודתו הוא המצלמה ושדה הפעולה הוא האובייקט הניצב מולו. שנים, כאמור, העיסוק העיקרי היה צילום עיתונות. צילום עיתונות מטבעו הוא צילום המביא את המראה כפי שהוא ותואם את אמרתו של רונלד בארט - אם זה צולם זה היה. האמת נמצאת בממשק מלא עם העיתונות. כך לפחות צריך להיות. וכך חרש יצחק נופך מוזס שנים בעיתונות כשהוא מבלה את זמנו בין צילום ובין המעבדה. מפתח, עורך ומציג מעל דפי העיתון את שראו עיניו.

אבל, בשנים האחרונות ובמקביל לעבודתו, עוסק יצחק נופך מוזס בצילום ריקוד. צילום הנעשה לא מטעם אלא למען עצמו, מתוך אהבה ומתוך עניין. התצלומים מראים את הנעשה על במת הריקוד בדרך

